СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LVI. Ч. 87. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 15-го КВІТНЯ 1948. No. 87. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, APRIL 15, 1948. VOL. LVI.

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237, 4-0807 — Тел. У. Н Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

НЕКОМУНІСТИЧНІ АФІДЕВІТИ В ЮНІЯХ ПРИЗНАНІ КОНСТИТУЦІЙНИМИ

Вашингтон, 13 квітня. — Федеральний Апеляційний суд, складений з 3 суддів, 2 голосами проти 1 признав за конституційну постанову в робітничім законі Тефта-Гартлія в справі підписування афідевітів юнійних урядників з заявою, що вони не є комуністами. Судове рішення винесено при нагоді розбирання скарги Краєвої Морської Юнії проти цеї постанови. Юнія, приналежна до Конгресу Індустріяльних Організацій, внесе ще апеляцію до Верховного Суду Злучених Держав.

Цей самий Апеляційний суд одноголосно признав конституційною ще другу постанову робітничого закону, яка вимагає пересилання річних звітів з господарки юнії до секретаріяту праці. Якщо юнія не схоче висилати таких звітів, вона тратить право заступати робітництво при переговорах з підприємцями.

ПРИДІЛЮЮТЬ ФОНДИ НА НЕГАЙНУ РОЗБУДОВУ ПОВІТРЯНОЇ ФЛЬОТИ

Вашингтон. — Комісія приділів в палаті репрезентантів візвала конгрес внасигнувати $2,376,000,000 на розбудову повітряної фльоти вже в наступному році. Провідники в акції за розбудову авіяції твердили, що Росія переганяє Злучені Держави у цій справі. Тому замість 2,005 американських літаків, які мали бути готові в 1949 році, їх число буде підвищене до 3,200. Адмірал Луїс Денфелд виявив, що Росія має 260-300 субмарин наймодернішого типу, збудованих в німецьких морських варстатах. Секретар повітряної сили, В. Стюарт Саймингтон, виявив, що Совети мають модель американського бомбовальника Бі-29 і на його взірцях будують тепер свої літаючі фортеці.

СТАСЕН НА ПЕРШОМУ МІСЦІ В СТЕЙТІ НЕБРАСКА

Омага, Небраска. (За радієвими оголошеннями в год. 6 ранку 14 квітня). — За звідомленнями з більшої частини виборчих округів у Небрасці, при вчорашніх правиборах Республиканської партії дістав понад 41,000 голосів Гаролд Стасен, який самий себе проголосив аспірантом на кандидата на президента з цеї партії. На другому місці стоїть Тефт, на третьому Ванденберґ, на четвертому Дюї, на пятому МекАртур. Стасен має запевнені голоси всіх 15 делегатів на Республиканську Краєву Конференцію і являється, докицщо, найсильнішим аспірантом на кандидата.

МАЙНЕРИ НЕРАДО ВЕРТАЮТЬСЯ ДО ПРАЦІ

Вашингтон. — Більша половина вуглекопів мягкого вугілля, які витримали цілий місяць на страйку, щоб добитися негайного признання старечої пенсії, не вернули ще до праці навіть після зазиву голови своєї юнії, Джана Л. Луїса, щоб так зробили. Вони вижидають ще висліду позву, внесеного генеральним прокуратором до федерального суду проти Луїса за легковаження судового наказу заперед тижня. Тому, що це вже другий випадок, що Луїс не послухав наказу суду, декто передбачує високу судову кару на нього. Не зважаючи на опір майнерів, Бюро Оборонного Транспорту скасувало обмеження для вжитку мягкого вугілля залізницями, в надії, що продукція вугілля буде нормальною.

МІЛЬЙОНОВІ ПРИХОДИ РОБІТНИЧИХ ЮНІЙ

Ню Йорк. — Дві нюйорські юнії оприлюднили звіти з фінансової господарки за 1947 р. Міжнародна Юнія Жіночих Одягів виказує, що має в чинним стані $12,905,443, а довгів $3,592,554. За минулий рік прийшло з вкладок від членів $4,383,226, а видатки досягли суми $2,764,174. На допомогу під час страйків видала юнія в минулому році $56,376. Друга кравецька юнія, а це Амальгамейтед Клотинг Воркерс, виказала маєтку вартости $5,-921,540, а довгів $235,742. Її звіт обіймає роки 1946-47. За попередній рік мала юнія в приходах $3,370,910, розходів $2,882,840, а за минулий рік юнія мала дефіцит, бо видала $3,124,515, а дістала $2,985,-461. Недобір приписують тому, що юнія мала великі ви[illegible] на [illegible] кампанію в південних стейтах, а теж дала автомобілевій юнії дарунку у висоті $100,000.

ЗАБОРОНЯЮТЬ ФЕДЕРАЛЬНИМ РОБІТНИКАМ БРАТИ УЧАСТЬ В ПОЛІТИЦІ

Вашингтон. — Комісія Цивільної Служби видала осторогу федеральним службовикам, що їм не вільно брати участи в політичних кампаніях за якимись кандидатами або проти них, бо це заборонене законом Геча. Це відноситься до агітації особистої і пропаганди, яку вели б службовики чи урядовці в своїх станових організаціях та робітничих юніях.

СПІЛЬНИЙ ДІМ ДЛЯ ТРЬОХ ВІР

Ню Йорк. — Тут відкрито дім Союзу Церковного Миру, який міститься під ч. 170 при Іст 64 вулиці. На відкритті зібралося біля 100 релігійних провідників зпоміж протестантів, католиків і жидів. Дім поблагословив о. Джордж Форд, парох католицької церкви Корпус Крісті. Головою організації є методиський пастор д-р Ралф В. Сокман, а одним з заводителів є рабін д-р Стівен Вайс.

МЕТРОПОЛІТЕН ОПЕРА СТАЄ КРАЄВОЮ ОПЕРОЮ

Лос Анджелес, Каліфорнія. — Метрополітен Опера Компані, яка приїхала сюди з Ню Йорку на гостинні виступи впродовж 2 тижнів, виставила оперу Кармен серед великого блеску. Є це перший сезон опери в цій околиці за 42 роки. Тут панує загальне переконання, що Метрополітен Опера переміниться на краєву оперу і буде їздити з своїми виставами постійно по великих містах.

Збунтована поліція в Боготі піддалася армії

Богота, Кольомбія, 13. квітня. — Щойно тепер оприлюднюють подробиці з недавної ребелії, яка почалася в пятницю, 9. квітня. Бунт мав зпочатку вигляди на успіх тому, що поліція 7. округи взяла в ньому участь. Перші відділи армії, які рішучо вдарили на поліцію, складалися з 17—18 річних хлопців. Коли бунтарі побачили, що проти них іде сила, захиталися в своїй акції й пішли в підпілля. Вони забарикадувалися в одній цегольні і піддалися щойно тоді, коли міністер в нутрішніх справ обіцяв їм амнестію.

НАРАДИ МІЖАМЕРИКАНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ВІДНОВЛЕНІ.

На 14. квітня, тобто на Панамериканський День, призначені нові наради Міжнародної Конференції Американських Держав. Вони відбудуться в гімнастичній залі, на передмістю, бо Капітоль ще не приспосіблений до зібрання. Зперешу не всі делегати будуть брати участь у нарадах, лише ті, що є членами Керівної Комісії. Надіються, що Конференція обговорить усі справи, які були передбачені наперед і поставлені на деннім порядку. — Досі не є вияснена справа, чи уряд зірвав взаємини з Советами, бо советський амбасадор ще перебуває в Боготі. — Щодо вбивника, який стріляв до провідника Ліберальної партії Хорхе Ґайтана, то є вісті, що він був членом Консервативної партії.

ПРИМИРЯ У ГРОМАДЯНСЬКІЙ ВІЙНІ В КОСТА РІКА.

Сан Хозе, в республиці Коста Ріка, 13. квітня. — Обі сторони, які вели проти себе громадянську війну впродовж цілого місяця, заключили примиря і заперестали воєнних діянь. До примиря причинився багато амбасадор Злучених Держав, Нейтеніел Дейвис. З ним співпрацював мексиканський і панамський амбасадори і папський нунцій.

СОВЄТИ ЗДИРАЮТЬ АМЕРИКАНСЬКІ ОГОЛОШЕННЯ ПРО ДОПОМОГУ В АВСТРІЇ.

Вашингтон. — Пересилаючи до конгресу другий квартальний звіт з американської допомоги, висиланої закордон, президент Труман ствердив, що всюди ця допомога йде гладко, за виїмком американської зони в Австрії. Там советська влада наказала здерти оповістки про американську допомогу не дозволила прибити нових на їх місце. Це є звіт з роздачі $350,000,000, ухвалених конгресом минулого року на допомогу Австрії, Італії, Греції, Трієстові й Китаєві. В інших країнах, крім Австрії, ця допомога була якслід проголошена серед населення.

ГРЕКИ ЗАДЕРЖАЛИ „ЦИВІЛЬНИХ ЛЕТУНІВ" ДО ПАЛЕСТИНИ.

Атени, 14. квітня. (ЮП). — З грецьких урядових джерел повідомлено, що грецькі власті задержали на острові Родос одного британського і 10 американських летунів, що були в дорозі з Франції до Палестини і без дозволу приземнилися на грецькій території. Всі летуни були в цивільних одягах.

ЧЕРГОВА КОНФЕРЕНЦІЯ ТЕЙЛОРА З ПАПОЮ.

Рим, 14. квітня. — Спеціяльний висланник президента Трумана до Ватикану, Мирон С. Тейлор, відбув вчора чергову 40-хвилинну конференцію з Папою Пієм XII. Про розмови не видається окремих повідомлень, але з ватиканських кол натякають, що їх головним предметом були найблищі вибори в Італії, як теж зацікавлення Папи американською політикою та америк. становищем до поодиноких справ.

МОСКВА В СПРАВІ РЕВОЛЬТИ В БОГОТІ

Лондон, 14. квітня. — Московська радіовисильня сьогодні передала повідомлення советського агенства ТАСС, заперечуючи будьяку участь советських агентів в революції в Боготі в Коломбії. ТАСС називає це винаходом ворогів Советського Союзу". З повідомлення московської радіовисильні теж виходить, що про зірвання з нею дипломатичних стосунків колюмбійського уряду Совети довідалися тільки з американських і британських повідомлень. ТАСС стверджує, що від кількох днів советський уряд не може нав'язати контакту зі своїм представництвом в Боготі і всі заходи в тому напрямку залишаються без успіху.

В п'ятницю почнеться сесія О. Д. в справі Палестини

ПРЕДСТАВНИКИ ВЕЛИКОЇ П'ЯТКИ КОНФЕРУЮТЬ З ГЕНЕРАЛЬНИМ СЕКРЕТАРЕМ О.Д.

Лейк Соксес, Н. Й., 14. квітня. — За два дні, в п'ятницю, 16. квітня, тут почнеться вже друга з черги надзвичайна сесія Загального Зібрання О.Д. в справі Палестини, що є наслідком зміненого становища Злучених Держав Америки щодо поділу Палестини на жидівську і арабську держави. Вчора відбулися в тій справі наради представників Америки, Британії, Франції, Советів і Китаю з генеральним секретарем О.Д., Триґве Лі. Предметом нарад була справа кандидатур і вибору предсідників сесії та поодиноких комітетів. Найбільші вигляди на предсідника Загального Зібрання має, докищо, китайський представник, д-р Тоїянг.

ЗАГРОЗА ХАОСУ І НАСИЛЬСТВА В ПАЛЕСТИНІ.

Лейк Соксес, 14. квітня. — Палестинська Комісія О. Д. видала сьогодні осторогу перед тим, що може наступити в Палестині після закінчення там британського мандату з днем 15. травня. В осторозі сказано, що Палестині грозить безприкладний хаос, насильство і кровопролиття, якщо до того часу не будуть пороблені відповідні заходи, щоб до цього не допустити. Єдиним можливим виходом в цій справі Комісія вважає висилку до Палестини міжнародних поліційних сил, що зуміли б зберегти лад та забезпечити життя мирного населення.

ВАТИКАН ЗАПЕРЕЧУЄ.

Рим, 14. квітня. — Вчора з Ватикану офіціяльно заперечили повідомлення югославської пресової агенції щодо предмету і цілей нарад Тейлора з Папаю. Югославські большевики твердили, що Америка обіцяє Ватиканові піддержку католицизму в світі в заміну за допомогу Ватикану повалити „народні демократії" в балканських країнах.

ВИСАДКА 400 АМЕРИКАНСЬКИХ ВОЯКІВ В ТРІЄСТІ

Трієст, 14. квітня. — Вчора американський військовий транспортний корабель привіз до Трієсту 400 нових американських вояків, що мають зайняти місце тих, що в останньому часі з Трієсту виїхали. Висадці американських вояків приглядалося понад 5,000 людей з місцевого населення.

„РЕСПУБЛИКАНСЬКІ ГРІШНИКИ" ВИКЛЮЧЕНІ З ВИБОРІВ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Праґа, 14. квітня. — Чехословацький большевицький уряд прийняв вчора новий виборчий закон, на підставі якого з виборів будть вуиключені всі ті, які „згрішили проти республики, проти нації та проти народно-демократичної держави". Рівночасно повідомлено, що вибори відбудуться не 23-го, але 30-го травня. „Грішників" проти большевицької „народної демократії" означуватимуть місцеві комуністичні виконавчі комітети. В практиці це означає, що ані один противник комунізму не буде допущений до виборів і тим самим традиційне большевицьке 99% у виборах буде вперше досягнене і в Чехословаччині.

УХВАЛЕНО ПРОЦЕДУРУ В СПРАВІ НАРОДОВБИВСТВА.

Лейк Соксес, Н. Й., 14. квітня. — Зложений з представників сімох країн комітет правників встановив сьогодні процедуру в справі покарання тих, що допускаються масового винищування народу з національних, політичних чи релігійних причин. В прийнятій резолюції сказано, що такі злочини повинні бути предметом доходжень і покарань, краєвими судами, або „таким міжнародним трибуналом, що міг би бути до цих справ встановлений". Останній додаток вписано на домагання американського представника проти спротиву польського і советського.

БЕВИН ЗАБЕРЕ СЛОВО В СПРАВІ „ПРОТОКОЛУ М."

Лондон, 14 квітня. Британський секретар закордонних справ, Ернест Бевин, задумує забрати сьогодні в парляменті голос в справі т. зв. „Протоколу М." Зразу його вважалося советським пляном перевороту в Німеччині, але опісля виявилося, що він є німецькою підробкою.

СОВЄТИ ВІДКИДАЮТЬ ДИСКУСІЮ В СПРАВІ ТРІЄСТУ

СОВЄТСЬКА ВІДМОВНА ВІДПОВІДЬ НА ПРОПОЗИЦІЮ АМЕРИКИ, БРИТАНІЇ І ФРАНЦІЇ

Лондон, 14 квітня. Вчора, тільки п'ять днів перед загальними виборами в Італії, Совєтський Союз відкинув спільну пропозицію Америки, Британії і Франції щодо негайних переговорів чотирьох великодержав в Парижі в справі прилучення до Італії вільної території Трієсту. Московська радіовисильна вчора ввечорі повідомила, що совєтський уряд вислав урядам західних великодержав відповідні ноти, в яких їхню пропозицію в справі Трієсту називається „порушенням основних прінціпів демократії" Нота є безпосередньою відповіддю на спільні ноти трьох західних великодержав, передані совєтському урядові минулого тижня, та в яких висувалося справу приспішення дискусії в справі Трієсту. В коментарах до совєтської відповіді в британських колах підкреслюється, що західні союзники не мали сумніву щодо негативного становища Совєтів в цій справі, вже хочби з огляду на совєтські зобов'язання до Югославії. Немає теж сумніву, що совєтське становище в справі Трієсту з черги підриває позицію італійських комуністів безпосередньо перед виборами.

„ПЛЯН ЗОРІНА" ДЛЯ ІТАЛІЇ

Рим, 14 квітня. Місцева незалежна газета „Темпо" проголосила вчора підсумки здогадного „Пляну Зоріна" для Італії, на випадок „такої або іншої" перемоги там комуністів. Зорін — це совєтський заступник міністра закордонних справ, якого вважається теж головним автором і стратегом комуністичного перевороту в Чехословаччині. „Плян Зоріна" для Італії повністю покривається з терористичними методами большевицької „народної демократії" в інших країнах, узгляднюючи місцеві обставини. Премієр де Гаспері вчора заявив, що він має документальні докази на те, що комуністи в Італії плянували насильний переворот.

НЕБЕЗПЕЧНА СОВЄТСЬКА ГРА В БЕРЛІНІ

Берлін, 14 квітня. Від часу, як Совєти почали докладати всіх зусиль, щоби заставити західних союзників залишити Берлін, там почалася небезпечна гра, що грозить кожного дня новими комплікаціями з непередбаченими наслідками. В спільних совєтсько-британських доходженнях в справі катастрофи британського пасажирського літака, спричиненою совєтським боєвим літаком, Совєти вчора відмовилися допустити до переслухання американських або німецьких очевидців катастрофи. У висліді, британці рішили продовжувати доходження на власну руку.

ТУРКИ ВИКИДАЮТЬ КОМУНІСТІВ

Анкара, 14 квітня. Тут урядово повідомили, що турецький уряд з днем 1-го квітня доручив викинути з Туреччини всіх чужинців, яких підозрівається в симпатіях до комунізму. Ті, що не мають куди виїхати, будуть інтерновані.

ПІДОЗРІЛА СОВЄТСЬКА „ЗГІДЛИВІСТЬ" В СПРАВІ АВСТРІЇ

Лондон, 14 квітня. Совєтський представник на конференції заступників міністрів закордонних справ в Лондоні, що підготовляють мировий договір з Австрією, сьогодні нагло заявив, що він готовий переговорювати справу майбутніх кордонів Австрії. Досі Совєти рішучо відмовлялися від дискусії на цю тему, ставлячи їй за передумову полагодження т. зв. німецьких посілостей в Австрії та совєтських домагань до них в характері воєнного відшкодовання. В колах західних союзників ставляться з великим підозрінням до совєтської „згідливости", вважаючи її за новий совєтський трюк в кремлівських імперіялістичних плянах в тій частині Европи. В самій Австрії продовжуються і загострюються викликані Совєтами суперечності в спільній політиці в тій країні.

СОВЄТСЬКІ НАСЛІДНИКИ Д-РА ҐЕБЕЛЬСА

Франкфурт над Майном, Німеччина, 14 квітня. Ґері Мартин, президент Американської Пресової Ґільдії, промовляв вчора у Вісбаден до німецьких видавців і редакторів. Він наводив докази, що совєтська пропаганда користується всіми винаходами наці стської пропагандивної машини д-ра Ґебельса, не занедбуючи теж власного досвіду та винаходів під цим оглядом.

БІЗОНІЯ ЗРОБИЛА ПЕРШИЙ ЗАКУП В РЯМКАХ ПЛЯНУ МАРШАЛА

Франкфурт, Німеччина, 14 квітня. Німецька Бізонія закупила в Італії овочів і ярини на 3,000,000 долярів, сподіючись заплатити їх вже з допомогових фондів, що їх одержить на підставі допомогового Пляну Маршала. Рівночасно німецькі спеціялісти вже приготовили плян участи Бізонії в американській Програмі Европейської Відбудови. Плян буде розглянений американськими і британськими окупаційними властями.

БРИТАНІЯ ПОЗИЧАЄ ЗБІЖЖЯ ФРАНЦІЇ

Лондон, 14 квітня. З огляду на недостачу збіжжя у Франції, Британія позичила їй дальших 34,000 тонн, що мали б бути звернені з нового французького збору. Позичка буде доставлена протягом двох найближчих місяців.

ШВЕДСЬКИЙ МІНІСТЕР ОСТЕРІГАЄ ПЕРЕД БОЛЬШЕВИЗМОМ

Стокгольм, Швеція, 14 квітня. Шведський міністер закордонних справ, Остен Унден, промовляючи вчора на одному політичному зібранні, остерігав шведів перед комунізмом. Чехословаччину він ставив за приклад тої трагедії, яка грозить демократіям.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (англійською частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346. JERSEY CITY 3. N. J.

„СВІТОВА" СПРАВА

Тому 30 років комуністична меншина, головно не-українського походження, пробувала кількома наворотами робити різного роду заколоти в Києві, щоб таким чином ослабити владу Центральної Ради та законного уряду України. Вкінці завдяки чужій допомозі та меншина перемогла не тільки в Києві, але й в Україні. Згадуючи це, можна б сміло твердити, що такого не було б і Україна була б донині вільною, самостійною і демократичною, коли б Аліянти не вважали були боротьби Центральної Ради з большевизмом і московською агресією „внутрішньою справою Росії" та „льокальною", а не справою світового значення. Якраз у Києві большевицько-московські агресори побирали першу практичну лекцію, як робити державні переверти і захоплювати владу при допомозі ними наставлених урядів різних Шахраїв. Пізніше це все удосконалено та випробувано в багатьох інших країнах Европи чи Азії, а тепер прийшла черга на Америку.

Те, що сталося в Боґоті, столиці Кольомбії, є першою на американських континентах комуністичною спробою доконати чогось подібного, що сталось тому 30 років у Києві. Тоді спочатку большевикам теж не вдавалось, як тепер не вдалась, комуністична революція в Боґоті, але вкінці вони таки перемогли при допомозі тої самої сили, яка тепер керувала теж і революцією в Боґоті. Добре, що вже тепер добачують ту силу, як вона стала добиратись до американських країн. Теж добре, що про цю небезпеку перший заговорив секретар стейту Маршал, виразно заявляючи, що те, що сталося в Боґоті не є „льокальною справою", але „світовою".

Як би то виглядала нині історія Европи і світу, коли б так тому 30 років становище секретара стейту була займала така людина, яка була б вглянула в дипльоматичні ноти українського уряду і дала українському народові помічну руку в його боротьбі за відмежування себе і західного світу від московського тоталітаризму. Та тоді діставали допомогу тільки Денікини і Галєри, що пхали ніж в спину українського народу, добуваючого останніх сил, щоб спинити совєтську агресію...

Генерал Маршал заявив без обиняків, що невдала революція в Боґоті є ділом комуністів, чи радше воюючого комунізму, який плянує світову революцію. Він теж дав до пізнання, що в це діло вмішана Москва. Немає сумніву, що такої самої думки є теж уряди американських республик Південної та Центральної Америки. Це є теж думка подавляючої більшости населення американських країн. Реакцію тих країн пізнати найкраще по тім, що вже є три південні республики, які зірвали дипльоматичні зносини з СССР. Тими республиками є Чілє, Бразилія та Кольомбія. Проте цього замало. Тут треба гостріших мір, таких, що змагали б до повалення совєтської тиранії. Бо як довго вільний світ буде думати, що він може існувати водночас з московською тиранією, так довго він буде наражений не тільки на такі революції, як в Боґоті, але й такі, які сталися недавно в Чехословаччині. Тому треба вибирати: або свобода і демократія в цілому світі, або неволя і комунізм.

Консолідаційна акція серед української еміграції в Европі

В останньому часі українська преса всіх напрямків і партій на еміграції в Европі знову розвела широку дискусію на тему внутрішньо-політичної консолідації української еміграції, її передумов, можливостей та виглядів. З признанням треба ствердити, що ціла та дискусія ведеться в межах загально-прийнятої громадської етики та виявляє велику річевість і серіозність в підході до обговорюваної проблеми. Під цим оглядом українська еміграція в Европі зробила великий крок вперед, як порівнювати сьогоднішню дискусію з тими усіми пашквілями та взаємними обвинуваченнями і обчернюваннями, що їх практитувалося ще недавно.

Теперішня дискусія на консолідаційні теми ведеться вже на конкретній базі, іменно на практичних зусиллях довести до такої консолідації. Ці зусилля досі ще не дали бажаного успіху, але тон і характер дискусії не виключає цього успіху в майбутності.

Ціла справа „крутиться" навколо спроб створення, зглядно поширення т. зв. Державного Центру, якому хотілося б надати найбільш можливу в теперішніх українських обставинах легально-правну базу і форму з одного боку, а доцільність та службу українській визвольній справі з другого. З практичних заходів на цю тему досі появилися деякі комунікати та повідомлення представників п о о д и н о к и х груп. Повідомлення ОУН під проводом полк. А. Мельника про безуспішні розмови полк. Мельника з провідником другої групи ОУН, Степаном Бандерою, вже було свого часу передане в „Свободі" (число 77) з 3-го квітня у статті „Без змін"). Опісля в пресі появилося ще повідомлення Союзу Гетьманців-Державників про їх відступлення від переговорів в справі творення Українського Державного Центру, з огляду на неуступчиве становище представників УНР (Української Народної Республики). Повідомлення подано в зверненні до „Комісії по створенні українського центру", головою якої називається І. Мазепу. У відповідь на це І. Мазепа опублікував в пресі свою „Заяву", в якій стверджує, що:

1. Йому „невідомо про існування у нас на еміграції якоїсь комісії по створенні українського державного центру" і тому ні він, ні хтось інший „очевидна річ, не міг і не може бути головою такої комісії".

„2. Як відомо, за межами України існує традиційний державний центр Української Народньої Республики, і було б дивним, якби наше громадянство займалося справою створення якогось ніби нового українського державного центру".

„3. Серед нашого громадянства вже не один рік провадиться консолідаційна акція для об'єднання наших розпорошених національних сил. Але ця акція, як загально відомо, не має ніяких завдань творити якийсь новий державний центр".

В дальшому І. Мазепа висловлює ще сумнів, чи того листа проголосила У п р а в а СГД, бо він не був підписаний.

В повідомленні СГД та заяві І. Мазепи йдеться тільки про формальні означення цеї акції. На ділі бо така акція ведеться й це потверджується теж в дискусійних пресових статтях. Фюртський „Час" з 7-го березня в статті Бориса Сокільського п. з. „Питання консолідації" м. і стверджує: „Справа консолідації не стратила актуальности, тільки головний її тягар перенесено зі сторінок преси на внутрішню форму КУК-у (Українського Координаційного Комітету) та партій. Про те свідчать такі факти, як створення об'єднання українських соціялістів та намірена розбудова державного центру УНР". В дальшому автор твердить: „Отже, існує тепер задум поширення державного центру УНР при помочі створення Української Національної Ради, зложеної з 36 представників усіх політичних партій, що входять в КУК. Вона мала б відігравати ролю передпарляменту і репрезентувати волю українського народу".

З твердження „Часу" про „репрезентантів усіх політичних партій, які входять до КУК-у" виходило б, що тут тенденційно п р о п у с к а є т ь с я представників партії, яка до КУК-у не належить та яку заступає теж сам „Час", іменно групи УГВР. Проте, дискусійні статті в „Часі" і „Українській Трибуні", отже органах групи УГВР, свідчать, що й ця група справою консолідації інтересується та від неї не відмовляється, видвигаючи, очевидно, цілий ряд передумов і застережень, що роблять теж інші групи. Проте, групі УГВР закидується, що її застереження і передумови є того роду, що ще найбільше стоять на перешкоді самому завершенню консолідаційної акції.

З надісланих нам европейських українських газет подибуємо тепер цілий ряд дискусійних статтей на консолідаційні теми в фюртському „Часі", мюнхенській „Українській Трибуні", б р ю с е л ь с ь к о м у „Тризубі" і „Вістях", мюнхенській „Нашій Думці", фільсбібурґському „На Чужині" та в цілому ряді інших газет. Тон і характер тої дискусії можна б з великою точністю схарактеризувати словами брюсельського „Тризуба", що ними він означує не без сарказму й цілу консолідаційну акцію. Там в числі з 7-го березня та в поставленій під знак запиту статті „Під знаком єдности?", пишеться:

„Кульмінаційним п у н к т о м кожного нашого національного свята є без сумніву заклик до єдности, підпертий рясними оплесками прослізнених слухачів. Такими самими маніфестаціями єдности є наші релігійні свята з їхніми різноманітними обрядами. „В єдности сила" зустрічаємо на стінах чи не кожної нашої громадської установи, і навіть партійні органи час до часу вважають поміщення заклику до єдности за ознаку доброго тону. І нема, здається нічого лекшого, як довести нас до згоди, одначе все найдуться якісь злосливі люди, які в ім'я тільки малих дрібниць ширять незгоду і роздор. А рецепти на нашу єдність такі „прості". Треба б тільки визнати гетьмана нашим сувереном, або віддати УНРівцям більшість голосів у Національній Раді, або підпорядкуватись всеціло УГВР"...

Це без сумніву гіркі слова правди, що їх підтверджує ціла пресова дискусія. Кожна група зокрема признає потребу об'єднання і кожна готова „об'єднатися", якщо всі інші стануть на її „плятформу" та визнають її за едино правильну. „На Чужині" твердить, що „єдина плятформа" для українського об'єднання — це плятформа УНР. „Час" і „Трибуна" не тільки вважають, але й „доказують", що всі „плятформи" лиха варті, бо тільки єдина плятформа „трикутника ОУН-УПА-УГВР" — як це називає „На Чужині" — творить реальну силу і реальну базу для ведення дальшої визвольної боротьби. Гетьманці, натомість, вважають, що ані УНР, ані УГВР ані ніхто інший не має рації, бо УНР покликується на минуле, УГВР на майбутне, а вони, гетьманці, можуть бути синтезою минулого і майбутнього, отже всі повинні б стати на їх „плятформу". ОУН під проводом полк. Мельника отак всім потрохи признає рацію, але зі свого становища і своєї „плятформи" теж не резиґнує.

Це тільки в загальному образ консолідаційної акції і дискусії серед української еміграції в Европі. Кожний намагається виказати свою правду і рівночасно опрокинути твердження, легальність і претенсії іншого. Проте, вже сама дискусія на цю тему є позитивним явищем і можна сподіватися, що вкінці вона таки дасть бажаний результат. Аби тільки не запізно.

Вол. Дорошенко.

КАТРЯ ГРИНЕВИЧЕВА

(Докінчення)

З одного боку був він виявом її натури, а з другого результат студій. Адже ж наша письменниця вже дорослою дівчиною почала вивчати рідну мову й не переставала студіювати її до кінця свого життя, любуючися у рідних словах і висловах, отже на її мові все лишався налет книжної науки. Оця то урочистість стилю, забарвленого мовними архаїзмами, тяжка, як пишний, тканий золотом брокат, утомлює пересічного читача її історичних повістей (та й не тільки її історичних повістей, але й інших творів, хоч у меншій мірі) і це головна причина, що широка публика мало їх читає, хоч побожно признає їх велику вартість. Але, розуміється, їх не можна ковтати одним душком, як якусь річ із так званої легкої літератури. Лектура повістей Гриневичевої вимагає відповідного наставлення й певної душевної напруги, бо це лектура небуденна, як свого роду святе письмо. Але за те скільки вдячних тем дають ці повісті доброму лекторові! Кожен розділ майже сама для себе картина, ніби мозаїкова ікона. Створити такого роду твір, де не тільки зміст, але й кожен вираз, кожне окреме слово обдумане, зважене й поставлене на своє місце, як камінчик у мозаїці, справа не легка. Тому то Гриневичева й не могла обдаровувати нас ними, як я вже згадував, раз-по-раз. Тим більше, що й зміст їх вимагав довгих студій.

До своєї творчости ставиласяГриневичева з правдивою побожністю. Творити могла вона тільки за певних умов. В розгардіяші, балагані, неохайності писати вона не могла. Тільки привівши свою кімнату до ладу, причепуривши її й себе, сідала вона до праці. В хаті мало бути все чисто прибране, заметене, ніякого бараxна і бруду.

В останніх роках свого життя покійна письменниця носилася з гадкою написати повість із лемківського життя, о повісти про це, найдалі на захід висунене українське племя, що, оточене чужою стихією, не піддавалось асиміляції і, замкнене в своїх горах, твердо й непохитно зберігало свою народну душу. На жаль несподівана смерть не дала письменниці здійснити свій замисл.

А тепер годиться дати найважливіші відомости з біографії Гриневичевої. Народилася вона 19-го листопада 1875 року в містечку Винниках підо Львовом у бідній сім'ї скарбового урядовця Банаха, що служив при тютюневій фабриці. Було їй три роки, як батька в „дорозі службовій" перенесла влада до Кракова. Така була звичайно доля службовця українця в Галичині, де адміністрація була в польських руках. Я вже згадував вище, що під впливом польського середовища й польської школи, наша письменниця не почувала себе українкою. Українська національна свідомість пробудилася в ній завдяки впливу Василя Стефаника, що за її молодих літ студіював медицину на краківськім університеті. Познайомившися з молодою дівчиною, він почав втягати її в життя української колонії в Кракові. Вона виступає на святочних імпрезах, деклямуючи українські поезії. Задля цього Стефаник мусів переписувати їх польськими буквами. Української грамоти Покійна навчилася з букваря, подарованого їй Стефаником. І вона не легковажила собі справи, а вперто вчилася української мови й досить скоро її опанувала. На світогляд Гриневичевої мали великий вплив передовсім її польські знайомості. Так, бувши 18-річною дівчиною, належала вона до польського тайного соціялістичного гуртка під проводом Артура Ґурського, пізніше відомого польського письменника, редактора часопису „Жице". Цей гурток розбудив у неї ґуманістичні почуття, любов до гноблених та упосліджених і до певної міри підготував її психічно до переходу в український табір. Літературний смак і уподобання складалися під впливом молодих польських письменників, що тоді перебували й працювали в Кракові. Велику вагу в кристалізуванні світогляду Гриневичевої відограв також Василь Стефаник, з яким вона приятелювала аж до самої його смерти. В Кракові пробула Покійна до 20-го року життя. Довше лишатися молодій бідній дівчині на удержанні батьків не можна було. Винницький патріот Врецьона, приятель родини Банахів, привозить зі Львова жениха — учителя школи вправ при державній мужеській семінарії, Йосифа Гриневича. Це була для доньки скарбового урядовця „добра партія". Щоб не бути тягарем для батьків, вона виходить заміж за значно старшого за себе чоловіка, якого перед тим не бачила і з яким нічого спільного не мала... Оселившися у Львові, молода гарна жінка, цікава до літератури, скоро входить в українське громадське й літературне життя, знайомиться з Іваном Франком, М. Грушевським, Володимиром Гнатюком та іншими діячами й сама починає ставляти перші, несміливі кроки на літературному полі. Складає популярні книжечки для „Просвіти". За одну, „Батько Петро", дістає в 1898 р. премію імені Ст. Дубравського. Друга брошура була про Квітку - Основяненка. Трохи згодом починають містити її твори тодішні наші часописи — Діло, Буковина, Літературно-Науковий Вістник. В 1900 р. у ЛНВістнику появляється її вірш „Мій сумнів", далі новеля „Вікна", у „Ділі" новеля „Зеркало Нарциза". В 1911 р. Українське Педагогічне Товариство випускає окремою збірочкою її „Леґенди". До Гриневичевої звертаються видавці і з Наддніпрянщини — бачимо її імя в альманаху М. Вороного

(Докінчення на стор. 3-тій)

ВАЛЕРІЯН ПІДМОГИЛЬНИЙ

ПОВСТАНЦІ

Оповідання

5)

Начальник штабу позіхнув.

— Дивна річ, — сказав він, — я так одвик спати, що мені вже чудно лягати, дарма що роботи немає. Коли маєте час, то погуляємо в дурника.

Він видобув з кишені засмальцовану колоду карт і з ляском кинув її на стіл.

Але редактор хитнув головою.

— Не маю часу, — відмовив він: — треба написати статтю до завтрішнього числа. Ви не знаєте, яку статтю я пишу. Хе! Я готую її вже два тижні! Я... готував її ввесь час свого свідомого життя! А ось спромігся висловити це й одповісти на безліч питань, що повстали переді мною і всіма нами... Ця стаття — наслідок усього мого думання, підсумок усього мого існування... А ви кажете — гуляти в дурника!

Редактор ображено застукотів пучками по столу. Потім підвівся, пройшов двічі по кімнаті начальника штабу й вийшов геть.

— Скажіть Грицькові, щоб прийшов сюди, — гукнув йому наздогін начальник штабу.

За хвилину в кімнату постукало. Ввійшов Грицько, дванадцятилітній хлопчисько, що був ординарцем у начальника штабу.

Той сказав йому сідати і здав карти.

Редактор увійшов до редакційної кімнати і сів біля столу, переступивши через секретаря редакції, що спав долі, простягнувшись навскіс кімнати. Каганець, що блимав на столі, заворушився й захитав на столі сіру редакторську тінь.

Добувши папір і олівець, редактор взявся до праці. Він писав хапаючись, лишав слова напів-недописані, і рядки на папері то падали з-під його руки вниз, то нестримно дерлися вгору.

Він мало мислив про те, що писав, бо все вже було обмислене до п о д р о б и ц ь; тільки непокоїла його полохлива думка, що раптом щось пошкодить йому докінчити цю статтю — підсумок усього його існування. Він жахався наглої смерти в цю мить, смерти, що припинить його рядки, й ніхто тоді не дізнається, що вони, повстанці, єдині мали рацію; смерти, що підотне йому думку, і всі ті останні партії, що він їх мав донищити, лишаться цвісти, як і досі. Часом йому здавалось, що життя вже покидає його, й тіло його клякне. Тоді піт холодив йому чоло й падав масними краплями на папір.

Так він писав, хилитаючись між смертю й життям.

Поставивши останню крапку, він непевно підвівся й зітхнув — так, він був живий, а докінчена стаття, теж жива, купою лежала на столі. Редактор знову сів.

— Тепер можна й померти, — безсило прошепотів він, і млосні хвилі покотилися йому в голові.

Та за мить він стріпнувся.

— Ні, ні, мені ще треба її переписати!

Він добув новий жмут паперу й загострив олівця.

***

Начальник штабу раз-у-раз лишався дурником. Грицько раював, хоч йому й ніяково було перед начальником.

— Бачиш, — промовив він урешті, — на картах виходить, що я дурник, дарма, що в житті я вдесятеро від тебе розумніший. Хіба можна після цього ворожити на картах.

Грицько постановив цим разом піддатися начальникові штабу.

— Ходіть, — сказав він.

Але начальник штабу нічого не відповів. Коли Грицько підвів до його очі, то побачив, що він спить, схилившись на кулак із зібганими картами.

Тоді Грицько тихенько пригасив світло, просунувся навшпиньках у куток і там ліг. Але йому не спалось. Він гадав про те, який гарний та спокійний начальник штабу, який розумний він, і як би йому, Грицькові, таким зробитись. Часом йому здавалось, що це можливо, й тоді тіло його мліло від тепла; проте він лякався, що не виросте такий великий і кремезней, як начальник штабу. Тоді йому ставало тоскно й холодно.

Удар на дзвіниці трохи втишив його міркування. Він став лічити години.

— Чотирі... сім... одинадцять...

Після дванадцяти він хотів був знову взятися до думок, але вдарило тринадцять і чотирнадцять. Бігло й далі безнастанно, і кожен удар заливав Грицькові душу новим жахом. Він прожогом кинувся до начальника штабу й зашарпав його руку:

— На дзвіниці б'є, на дзвіни- б'є! — гукав він, захлинаючись.

Начальник штабу прокинувся і прислухався.

— Таки б'є, — промовив він: — біжи на кухню та принеси мені хліба.

Грицько миттю повернувся з шматком; начальник штабу почав жувати.

— Б'є, — несміливо завважив Грицько.

— Добрий дзвін, гучний, — одмовив начальник штабу, докінчивши шматок: — дай мені рушницю й сам візьми.

Вийшли з хати.

— Ой, — гукнув Грицько.

Червоні відлиски пожежі за-

(Докінчення на стор. 4-тій).

Робітничий рух в Америці — перша загальна юнія

(Третя з серії статтей про історію робітничого руху на основі матеріялу державного департаменту праці).

Час Горожанської Війни та наступних по ній 15-20 років були важним періодом формування в історії організованого робітництва Америки. То був період, коли юнії мали перед собою багато загроз, багато пекучих справ. Наприклад в часі Горожанської Війни робітнича платня тяглася далеко позаду, тоді, як ціни на все швидко зростали, як індустрія поширювалася, зиски росли.

Неспроможність робітників використати часи господарського піднесення примусила робітничих провідників звернути особливу увагу на творення місцевих юній та відновлення тих, що занепали в часі перед-воєнної депресії. В наслідок енергійної праці число юній в двадцяти північних стейтах зросло з яких 80 в 1863 році до яких 270 в році 1864. Проте минуло ще багато часу, заки робітництво, зорганізоване в юніях, охопило поважну частину робітництва Америки.

Час Горожанської Війни поставив ще інші важні справи перед організованим робітництвом. Року 1864 конгрес перевів закон, яким дозволялося робити контракти в інших країнах на привезення робітників до Злучених Держав. Думалося, що іміґранти будуть працювати більше годин на день та за меншу оплату ніж американські робітники. Цей закон невдовзі скасовано, проте практика набирання робітників поза країною тривала ще яких двадцять років і той час позначився надзвичайним припливом іміґрації з країн північної Европи. Кількість робітників взагалі надзвичайно зростала, бо відкривалися нові фабрики в містах, що зявлялися вздовж Великих Озер та в долині ріки Мисисипі.

Ці та інші чинники того часу викликали ще одну спробу, року 1864, обєднати різні робітничі організації в цілокраєву федерацію — перша така спроба за тридцять літ. Головним провідником того руху був Вилйем Г. Силвис — заслужений робітничий ідеаліст — юнії ливарників. Він брав участь в створенні Інтернаціональної Індустріяльної Асамблеї в 1864 році, яка не мала довгого віку, а потім, року 1866. Краєвої Робітничої Юнії. Ця остання була вільною федерацією міських централь (союзи місцевих, міських юній), до якої входили також місцеві юнії та деякі громадські організації. Головною точкою програми було домагання 8-годинного дня праці — замісць 10-12 годин праці в ті часи. Також домагалися юній для звільнених нігрів. Але Краєва Робітнича Юнія скоро відвернулася від справ чисто робітничих та звернула свою увагу на продукційні кооперативи і зійшла зі сцени в 1872 році.

На той час загальна кількість юнійного робітництва по цілій країні дійшла до яких 300,000, хоч це була тільки мала частина всього американського робітництва. Шість років пізніше, в наслідок економічної депресії, що слідувала за панікою 1873 року, число юнійних членів впало до 50,000. Не вдалася спроба чотирьох юній обєднати робітництво на нових основах. Траплялися випадки довгої, завзятої і часто грубої боротьби, якою позначилося стремління американського робітництва до юніонізму — боротьби за існування і признання юній. Фабричні робітники почали брати участь в бурхливих, завзятих страйках. Тютюневі робітники, ткачі, шахтярі, робітники на фабриках заліза та інші завзято боролися проти зменшення платні. Страйки на залізницях тягли за собою забурення, вбивства, воєнний стан та втручання війська.

В антрацитових шахтах в Пенсилвенії деякі шахтярі вступали з розпуки серед тяжких, неможливих умов життя до таємного ірляндського товариства, що вживало терору проти працедавців та нових іміґрантів-робітників.

Депресія минала; серед юній на той час панувала деморалізація; робітничі провідники підготовляли пляни політичної акції. Верталась ліпші часи, кращий добробут. Провідники робітництва пізнавали, яке значіння має організованість для індустрії, торгу і звернули найбільшу увагу на посилення власної, робітничої організації. На той час важну ролю в робітничому русі почали грати нефахові робітники.

Мало які з міських робітничих централь пережили добу депресії. Проте, з поліпшенням економічних умов життя, почали закладатися нові місцеві та міські централі. Все ще існувало яких вісімнадцять краєвих юній та створено девять нових. Членство в юніях зросло до кількости яка була до депресії. Тоді й почали виявлятися змагання між юніями.

(В четвертій статті з цієї серії буде мова про Лицарів Праці та створення Американської Федерації Праці).

Загальна Рада.

КАТРЯ ГРИНЕВИЧЕВА

(Докінчення зі стор. 2.)

„Знад хмар і долин" (1904), і з Буковини, де виступає вона в альманаху Остапа Луцького „За красою", присвячену О. Кобилянській. Письменниця близько стоїть щодо свого літературного „вірую" до обєднання „Молода Муза", де гуртувалися тодішні молодші галицько-українські поети — Б. Лепкий, П. Карманський, В. Пачовський, В. Бірчак, О. Луцький, Ст. Чарнецький та нші. Від 1909 до 1912 року редагує Гриневичева журнал для молоді „Дзвінок", де й передтим брала діяльну участь. Перед першою світовою війною відвідує письменниця Наддніпрянську Україну. В Києві знайомиться з Оленою Пчілкою, Марією Заньковецькою, В. О'Коннор-Вілінською. Підчас війни перебуває в таборах українських виселенців у Ґмінді в Чехії та в Ґредіґу коло Зальцбургу, де вчителює в таборових школах. В 1916 р. короткий час учителює в Чернівцях, а опісля бачимо її знов у Ґмінді. В 1917 р. вертається до Львова і тут у 1918 р. бере живу участь у щоденнику „Українське Слово", що його редагували політичний діяч д-р Лонгин Цегельський і поет Степан Чарнецький. За Польщі співробітничає Гриневичева в цілій низці журналів і газет, передовсім у жіночій пресі як от „Жіноча Доля" сенаторки О. Кисілевської, „Жінка" Союзу Українок", „Нова Хата" жіночої кооперативи „Українське Народне Мистецтво", поза тим у ЛНВ, „Дзвонах", „Ділі", „Назустріч", „Життя Покуття", „Раді", а теж і в американській „Свободі". У „Літ-Наук. Вістнику" бачимо її новелю „Кінь у заграві" (1928 р.), статтю про ювілей Кобилянської, спогад про Івана Франка. Про Стефаника помістила свій спогад у „Студентськім Альманаху". Можна тільки пожаліти, що Покійниця не списала докладніше своїх спогадів, бодай про свої літературні знайомства й зустрічі. Мала вона знамениту память. Я памятаю її кольоритні згаки про Франка й Стефаника, які розповідала вона мені й моїй дружині в Криниці в 1942 р. Це були справжні літературні перлини. Велика шкода, що не утривалено їх на письмі. Те, що опублікувала Покійниця за життя, тільки фрагменти. А вона ж знала не тільки цих двох корифеїв нашої літератури, тож мала про що оповідати. На жаль, як то не з одним нашим діячем було, — збирається чоловік писати свої спогади, але через різну злобу дня відкладає до вільнішої хвилини, а потім приходить несподівана смерть і чоловік забирає з собою в могилу те, що повинен би був лишити потомності. Так помер, не списавши своїх спогадів Володимир Гнатюк, потім Василь Сімович, а тепер Катря Гриневичева. Правда, тяжкі переживання, звязані з скитальщиною, що відбилися на здоровю письменниці, та несприятливі для літературної праці обставини таборового життя, не давали їй відповідних умов до того. З поля громадської роботи Гриневичевої годиться згадати, що 1922 року галицько-волинське жіноцтво вибрало її головою „Союзу Українок".

В останніх роках Покійна дуже терпіла від склерози, а крім того хорувала на цукрицю, яку не легко було курувати, бо в таборових умовах неможливо було тримати дієту. Зчаста доводилося письменниці перележувати в шпиталях чи в таборовому, чи в Берхтесґадені або Мюнхені. А тут на додаток лиха вона зломила ногу й цей випадок довів до катастрофи. Гриневичева любила годувати горобців, що прилітали до вікна її кімнати. 24. серпня насипала вона пташкам крихт, але спостерігши, що деякі горобчики лякаються її, бо стоїть заблизько вікна, хотіла відступити, щоб їх не полошити, але забула, що ззаду за нею було крісло, зачепилася за нього, впала додолу і зламала ліву ногу у двох місцях. Родина відвезла письменницю до шпиталю в Берхтесґадені. Один злам зрісся, але другий ніяк не гоївся, а тут від довгого лежання у хорої вивязалося запалення легенів, якого вона вже не пережила.

Поховано Гриневичеву в Берхтесґадені на міському кладовищі. Вмираючи, прохала родину перевезти її тлінні останки у рідний край по звільненні його від ворожої окупації.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРОВІД І ЗАГАЛ.

Така вже наша вдача, що нам дуже важко слухати наших провідних людей, а тому і так легко знаходять у нас послух такі, що наше народне життя розбивають і ставлять колоди усякій добрій роботі. Нераз здається, що нам справляє велику приємність слухати різного роду напастей на тих, кого ми самі ставимо на провідні становища, щоб вони репрезентували наш дух, наш розум, наш характер. Нам здається, що провідну людину можна завжди дуже легко заміняти другою. Тому з легким серцем раз-у-раз критикуємо своїх провідників, навіть не застановляючись, в яких обставинах вони працюють і якими засобами розпоряджають. Нам усе здається, що ми зробили б ліпше.

З такого думання і поступування добра нема. Це шкода для загальної справи, а для ворогів радість. Через таке думання ми так часто ходимо манівцями і не хочемо іти одною лавою, одним рядом, як цього вимагає інтерес нації.

Кожний, хто тут живе довший час, знає, що ми можемо тут вдержатись як група тільки тоді, коли будемо обєднані. Тільки тоді зможемо дати теж і якусь більшу допомогу українському народові в Европі. Тільки тоді зможемо далі допомагати визвольним змаганням українського народу. Проте ми таки розбиваємось на гуртки. Ці гуртки можуть вдоволяти амбіції деяких одиниць, але не є і не будуть ніякою користю для загальної справи.

Працю провідників треба контролювати, але заки буде що контролювати, треба іти за їх покликами і виконувати це, що вони нам представляють. До проводу треба такту, розуму і освіти. Тому і не легко бути провідником. Без розумного проводу ми нічого не вдіємо. Але й найрозумніший провід нічого не вдіє без нас.

Знаючи наше положення в Америці ніякий розумний провідник не буде розбивати наших слабих сил, а тільки буде старатись обєднувати нас усіх і стерегти того, що вже зорганізоване і сцентралізоване великим трудом нашого свідомого загалу. До наших цілей прямуємо чесною і справедливою дорогою. Ідемо до сонця правди і волі в Україні. Чи ж це не повинно нас тут обєднати в одну, велику, ідейну сімю?

Микола Горішний,
Джерзі Сити, Н. Дж.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ЗВІТ

ЗІ ЖЕРТВ, НАДІСЛАНИХ ДО ЗЛ. У. А. Д. КОМІТЕТУ. (ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ, 1948).

(Продовження).

Дерби, Конн. — Запорозька Січ, відділ 23 УНС, коляда на лісту ч. 19, прислав Ів. Біньковський, секр. $31. Зложили: Відділ 23 з каси 10; по 2: Т. Закаревич, І. Возняк, Ф. Співак, С. Шуран, М. Білінський, А. Дутко; по 1: Т. Кісик, В. Калина, І. Бінковський, Д. Винник, Я. Короташ, М. Бінковська, В. Шуран, А. Предкович, А. Жук.

Ню Гейвен, Конн. — Відділ 414 УНС $10; Й. Брезіцький 5, С. Брезіцька 5, О. Брезіцька 5.

Форествіл, Конн. — Олекса Калямін, збірка на іменинах у Данила Бубрин $15.

Бристол, Конн. — Відділ УНС зібрали на лісту 21, Іван Бубрин і Іван Прохніцький $70. Зложили: Олекса Калімон 20, І. Прохніцький, Т. Пич, Ф. Бугрин по 5; І. Прухніцький 3.50; по 2: І. Бугрин, Д. Бугрин, п. Кінош, С. Война, І. Кільмен, І. Барон; по 1: М. Савяк, М. Шуляр, Колсун, П. Клячаний, М. Селемен, С. Чанда, А. Губчик, А. і П. Ґебрін, М. Суперата, О. Шпак, О. Ярема, Н. Шульц, Ю. Громошак, М. Бойко, В. Лаба, М. Волайч, М. Уасавич, Й. Гоміцький; дрібними 50 ц.

Маттапан, Масс. — Петро і Евдокія Боднар, Іван і Марія Буцяк, з нагоди вінчання їх дітей злоили $30. Дочки України, коляда на лісту ч. 1600-1 207. Зложили: Іван Загоруйко 20; по 5: Д. Шидловський, Г. Костецький, С. Кучер, П. Боднар, о. В. Каськів, С. Бойко, М. Мельник, П. Мороз, В. Гоц, Д. Бортник; О. Панкевич 3; по 2: Г. Музика А. Прухніцький, п. Каспарович, П. Мудс, В. Шидловський, В. Романюк, М. Романюк, К. Виноградник, Р. Семеріґ, І. Купчик, М. Боднар, В. Боднар, В. Хомин, Г. Зварич, Й. Берберіцький, Трейбуш, М. Ґримак, І. Гримак, О. Школяр, С. Ярош, П. Костецький, В. Міґован, М. Давискиба, М. Давискиба, І. Берестецький, Б. і С. Алесі, С. Чопик, А. Чопик, В. Бойко, М. Мазур, Й. Швідінський, М. Ярош, В. Терлецький, А. Івашків, І. Френчко, А. Колісник, А. Сілінська, Д. Пащак, П. Уляшкевич, М. Матукас, М. Козулькевич; по 1: Т. Музика, Г. Бизупка, М. Кукуруза, А. Токазик, І. Виноградник, М. Виноградник, М. Попович, М. П. Норіс, П. Гримак, А. Мушаловський, М. Довганчук, А. Піняк, С. Медвідь, І. Довганчук, п. Стипашук, В. Дардінський, М. Берестецький, Ф. Барилюк, Ф. Дейвид, А. Шафранська, В. Чопик, І. Чопик, Федірка, М. Зварич, К. Хіпніцька, П. Шемета, П. Попович, П. Греценько, І. Зінко, М. Кучер, К. Штоґрин, О. Кудрик, М. Вовк, К. Січкоріз, С. Івашко, М. Вонс, А. Попович, А. Смарш, М. Сороцька, О. Стець, В. Оверко, М. Майдана, Г. Петрейко, З. Козак, О. Роговська, І. Сейбо, Д. Кузь, А. Бебеза, А. Шемета, Анастазя Бортник, Г. Козован, М. Костик, М. Козован, В. Козован, І. Масний, І. Чічко, Б. Майданий; дрібними 1.50.

Бостон, Масс. — Д. Селінський $5.

Провіденс, Р. Ай. — І. і Марія Манчак $10.

Вунсакет, Р. Ай. — Український Допомоговий Комітет $300. (Коляда 215.40; з весілля Михайла Липки 22; з весілля Евгена Самбирського 52.6Ф; Йосиф і Анна Кава 10.)

Тавтон, Масс. — К. Оліяр, збірка $36. Зложили: І. Давитчук 10; по 5: Г. Салата, В. Проніцький, К. Оліяр, К. Сідзінський; М. Оліяр, А. Оліяр по 2; С. Шура 1.

Болтімор, Мд. — Союз Українок, відділ 59, коляда, присл. Юлія Маньовська, гол. $100.

Шікаго, Ілл. — ОДВУ, відділ 2, дохід з свята Соборности, прес. С. Куропась, в Свободі 2. 21. 48. $461.60. Ліга Американців Укр. Походження 58. Зложили: Іван Куцик 15; Укр. Жін. Клюб 40; Т. Івасечко 2; І. Петрів 1. Укр. Артс. Клюб і Дочки України, „Щедрівка", присл. Іванна Подола (допис у Віклі) $95. Провидіння, відділ 55, Е. Команишин, секр. 25; К. Горінь 55, Е. Команишин 5. Орган. Українське Козацтво, збірка на лісту ч. 1845 Волтер Микитка, 1846 Тома Івасечко (вислано до Свободи) 300. Тимчасовий Комітет Допомоги скитальцям, коляда, присл. Іван Побуцький, секр., в Свободі ч. 44. 747; Братство св. Стефана, відділ 221 УНС 35; Зібрано на зборах від членів 221 відділу 39; зложили: Т. Шпікула, С. Куропась по 5; по 2: П. Васильовський, Т. Івасечко, Мих. Лихолат, К. Горбачевська, І. Забияка, Г. Матвіїв, П. Кориньовський; по 1: М. Рурка, П. Поврозник, О. Любас, І. Карпа, Г. Макольондра, Т. Левтюх, В. Лучків, С. Тимець, І. Процик, М. Баран, І. Будин, Й. Степ, М. Тронд, М. Николишин, Д. Куньо. Збірка на лісту ч. 59, зібрав Дмитро Максимюк 23.50, зложили: Г. Прокопенко 5; по 2: М. Канюга, Д. Стравняк, Й. Матущак, М. Брилевська; Т. Кривовяз 1.50; по 1: М. Дубас, М. Микитин, Д. Паславський, М. Токаревич, І. Брийовський, Д. Кривий; дрібними 3.

(Дальше буде).

ОТ РАЗ ЛІКАР! НЕ ВИСИЛАЄ УПІМНЕНЬ ЗА ДОВГИ. —Це д-р Г. Ж. Пелій, років 83, одинокий лікар і аптикар в Гановертон, Огайо. Каже, що „часи дуже змінились і не такі, як тому 56 років, коли він зачав практикувати, та й не всі новості є на ділі поліпшенням". Лікар відомий в місті й околиці з того, що ніколи не висилає „билів". Каже, що люди самі заплатять, як матимуть гроші.

ПОВСТАНЦІ

(Докінчення зо сторони 2-гої)

палали їм обличчя, і дзвін затопив їм вуха своїми мідяними зойками. Горіло за кілька кварталів.

Пахапцем вискочив на ґанок редактор із аркушами в руках.

— Я закінчив! — гукнув він; — ходімо в хату, я прочитаю!

— Це ми зробимо після того, як згорить будинок, — відповів начальник штабу.

— Де горить? — здивувався редактор.

Начальник штабу пішов до пожежі; за ним посунув Грицько з редактором, який гадав, що будинок горить не до речі.

Там метушився командант міста.

— Ось маєте, — розтурбовано сказав він начальникові штабу; — горить! Але я маю стільки клопотів, що не було часу потурбуватися про пожежну команду... Вона й розбіглася! Я ж не можу її зібрати зараз! Ні, казав же я вам, що нам треба ще й цивільного комісара!

— Нам іще багато дечого потрібно, — відповів начальник штабу.

Але його слова не розрадили команданта міста. Думка, що його командування заплямоване таким лихом, дряпала його, й він кляв себе та пожежних, що розбіглися

Будівля горіла неймовірно швидко. Кілька тижнів не було дощу, й полум'я аж свистіло по висохлому дереву. Вже шурхнула додолу покрівля, й навколо розкотилися запалені головешки. Звідусіль сунулись люди, купчились, гукали й верещали. Хтось плакав.

— Люди помирають густіше, ніж горять будинки, — сказав начальник штабу: — тим то їхня смерть, здається, не така цікава, як пожежа.

Він нахилився і прикурив од головешки, що палахкотіла біля його ніг.

Коли полум'я почало злягати, начальник штабу звернувся до свого ординарця:

— Ходім, Грицьку! Не варт дивитися на пожежу до кінця, бо вкінці кожної пожежі лишається тільки попіл.

Грицько пішов за ним, похиливши голову. Він був тепер певний, що ніколи не вмітиме промовляти такі розумні слова, як начальник штабу.

Редактор же стояв нерухомий коло догорілого будинку. Пишне кострище, що лизало хмари своїми язиками, зачудувало його було. А тепер, коли вогонь безсило плазував по землі, редакторська душа бгалася з жалю за минулою величчю палахкотіння.

Він почував, що згасає з вогнем разом, що морок і холод насуваються на його, як і на місто.

Люди розходились і покидали над купою жару самотнього редактора, похилого від болю за згасання. Коли ж став никнути й жар, редактор тремтячою рукою добув із кишені свою статтю й кинув її на попілище.

Полум'я шпарко спалахнуло на мить і вмерло разом із блиском, що забуяв у редакторських очах.

1920.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

IRONDEQUOIT, N. Y. — Meeting of the Taras Shevchenko Society will be held Sunday, April 18, at 2 P. M., at the Goodman Hall. All members are urged to attend this important Meeting. — S. P. Holowka, Pres.; J. Yanush, Treas.; W. B. Hussar, Sec'y.

CLEVELAND, O. — St. Mary's Lodge 112 will hold its monthly meeting Sunday, April 18, at Sts. Peter & Paul Church hall, after 3rd Mass. We urge all members to attend to ra discusion of a card party will be held. — R. Kupchik, Sec'y.

CHICAGO, ILL. — Monthly meeting of Birth of Holy Virgin Society, Branch 259, will be held Sunday, April 18, at 1903 W. 51st St., at 2 P. M. — P. Trusiak, Rec. Sec'y.

ГЕМТРЕМК, МІШ. — Тов. Згода, від. 20, повідомляє, що квартальні збори відбудуться в неділю, 28-го квітня, в год. 2. пополудні в Укр. Хаті. — Й. Крупка.

МАГАНОЙ СИТІ, ПА. — Тов. Запорозька Січ, від. 305, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться 18. квітня, зараз по Сл. Божій, в церковній галі. Просимо всіх членів прийтиназбори, бо будуть важні справи до полагодження. Кампанія за новими членами незадовго кінчиться, тож просимо привести з собою нових членів. — За уряд: М. Гентош, секр.

ГАНОВЕР, ПА. — Бр. Преобр. Господного, від. 29, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 18. квітня, в 2. годині пополудні, в галі церковній. Просимо всіх членів прийти на збори. — М. Малишак.

ГЕЙЗЕЛТОН, ПА. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 85, повідомляє місцевих і позамісцевих членів, що звичайні збори відбудуться 18. березня, в 1. год. пополудні, в укр. церковній галі, 74 Лоурел. Є важні справи до полагодження. Довгуючі члени мають заплатити свій довг. — В. Шипула, предс.; О. Костюк, секр.-кас.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 99, відбудуться в неділю, 18. квітня, зараз по Сл. ожій, в гали парохіяльній. Просимо всіх членів прийти на ті збори і заплатити свої місячні вкладки. — Уряд.

ЯЛЕНТАВН, ПА. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 147, повідомляє всіх своїх членів, що місячнізбори відбудуться в неділю, 18. квітня, в гали парохіяльній, 803 ронт ул., в годині 2. пополудні. Просимо членів прийти на означений час, бо маємо важні справи до полагодження. Кампанія за новими членами добігає до кінця, тому просимо приєднувати нових членів, щоби виповнити свою квоту. — За уряд: В. Ракочий, пр.; І. Рудакевич, кас.; І. Федорак, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. — Квартальні збори Тов. Запорозька Січ, відділ 206, відбудуться в неділю, 18. квітня, в парохіяльній салі при 74 Гемпис Еве., в годині 1. пополудні. Просимо всіх членів прибути на ці збори, будуть важні справи до обговорення і до полагодження. Також будуть звіти уряду і контролі за перший квартал. Вписуйте свої діти в члени У. Н. Союзу. — В. Кушнір, предс.; — І. Кокольський, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Місячні збори Бр. св. Юрія, від. 239, відбудуться в суботу, 17. квітня, в год. 8. вечером. Біжучі справи буде полагоджувати секретар вже від год. 6:30 вечером. З огляду на важні справи до полагодження, приявність усіх членів обовязкова. — Уряд.

АНСОНІЯ, КОНН. — Бр. А. Бончевського, від. 10, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 18. квітня, в гали церковній зараз по Службі Божій. Просимо всіх членів прийти і вирівнати свої залеглости. Також просимо членів старатись приєднувати нових членів. — Г. Рубас, предс.; В. Глива, секр.

ЙОНКЕРС, Н. Й. — Тов. Подільська Січ, від. 8, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 18. квітня, в сали У. Гор. Клюбу 13 Вашинґтон вул., в годині 2. попол. Принимаємо нових членів без вступного до Союзу і до Товариства. — Н. Мазур, предс.; В. Мандзій, секр.

ЕЛИЗАБЕТ Н. ДЖ. — Квартальні збори Тов. Запорожська Січ, від. 234, відбудуться в суботу, 17. квітня, в годині 7:30 вечером, в салі У. Н. Дому при 214-216 Фултон вул. На ці збори просимо всіх членів, як місцевих так і позамісцевих, прибути на означений час, бо будуть важні справи до полагодження, як також буде фінансовий звід за перший квартал. — П. Сташко, предс.; В. Федин, к.; С. Могила, секр.

ПАСЕЙК, Н. ДЖ. — Повідомляємо членів і члениць, що місячні збори Тов. ім. Т. Шевченка, від 42, відбудуться в суботу, 17. квітня, в годині 7. вечером точно, під ч. 237 Говп Еве. Пасейк, Н. Дж. Просимо шановних членів і члениць прийти на збори, бо є важні справи до вирішення. — М. Припхан, секр.

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. — Тов. Запорозька Січ, від. 342, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 18. квітня, в годині 2. пополудні, в галі церковній. Просимо всіх членів зійтись на ці збори, бо є важні справи до полагодження, як також і справа Балю. Будемо принимати нових членів і дітей до Союзу, бо кампанія продовжена до 30. червня. Кожний член і урядник нехай приведуть по одному членови. Напоминаємо довгуючих членів, щоби сповнили свою належитість. Таксамо повідомляємо, що котрий член захоріє, має сейчас або на слідуючий день повідомити секретаря, а секретар має повідомити надзирателів хорих, бо інакше небуде виплачена хора запомога. — І. Савчак, предс.; Н. Крупа, кас.; І. Маркович, секр.

СТЕМФОРД, КОНН. — Місячні збори Брат. св. Арх. Михаїла, від. 350 відбудуться в неділю, 18. квітня, в годині 2. пополудні, в церковній гали на Ґрінвич Еве. Просимо всіх членів і члениць прийти точно на час, бо є важна справа до полагодження, як рівнож пригадується членам не забувати за нових членів, а організувати як до Брат. так і до У. Н. Союзу. — В. Карий, предс.; В. Блащук, кас.; І. Михайлишин, секр.

ДЖерзі Ситі, Н. ДЖ. — Тов. Укр. Січ від. 170, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 18. квітня, в годині 6. пополудні, в У. Н. Домі, 183 Фліт вул. Просимо всіх членів громадно прибути на ці збори, бо будуть важні справи до вирішення, як справа Пікніку, справа посмертної запомоги, і много інших. — І. Бараник, предс.; О. Логин, кас.; І. Грабар, секр.

ПОШУКУВАННЯ

АННА ХАРАЧКО

(зам Попович), з Жовтанець, пов. Жовква, пошукує свого вуйка

ПЕТРА БАРАН

з Колоденця. Пошукуюча перебуває в Німеччині в французькій зоні. Ближчі подробиці в справі оголошуючої дасть:

JOHN SHEREGA,
65 St. Mark's Pl., New York 3, N. Y.

УВАГА! НЮАРК, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ГРОМАДА И УКРАЇНСЬКА ЦЕНТРАЛЯ, при співучасти Братств, Товариств і Сестрицтв в Нюарку, Н. Дж.

—: влаштовують :—

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

в честь ТАРАСА ШЕВЧЕНКА з нагоди 87-річниці Його смерти

В СУБОТУ, 17. КВІТНЯ (APRIL 17, 1948)

в годині 7:30 ввечір

В ДОМІ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ, 180 Вілліям Стр., Нюарк, Н. Дж.

Переднє слово скаже Впр. о. Ст. Бахталовський. Святочну промову виголосить д-р Л. Мишуга. Співає мішаний і чоловічий церковний хор, Тов. Боян. Управитель хору п. Т. Каськів. Супровід фортепіяновий п-ні М. Шумейко. Вокальні соля відспівають: п. П. Ординський, барітон, і п-ні М. Роговська, сопран, яка недавно приїхала з скитальщини. Деклямує п. В. Роговський.

Просимо нюарську громаду й околиці взяти численну участь та віддати поклін невмирущому Генієви України.

І мене в сємї великій,
В сємї вольній, новій.
Не забудьте помянути
Не злим тихим словом.

Комітет.

ВАЖНЕ ДЛЯ ДІТРОЙТУ, МІШ., І ОКОЛИЦІ!

СТАРАННЯМ УКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКОГО ОБЄДНАННЯ ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ В ДІТРОЙТІ В БУДИНКУ YMCA

НА РОЗІ ВУЛИЦЬ LIVERNOIS і SOUTHERN,

В ДНЯХ 18—25 КВІТНЯ (APRIL 18—25, 1948)

кожного вечора в 7:30

—: відбудеться :—

РЯД ДОПОВІДЕЙ НА ХРИСТИЯНСЬКО-ОСВІТНІ ТЕМИ

які розпічне

в неділю, 18. квітня в 10:30 рано і 7:30 ввечір — паст. Павло Крат з Торонта на тему: **„Чому я знову почав Вірити в Бога та вернувся до християнства?"**

На тижні промовлятиме на цікаві актуальні християнські теми, як: **„Джерело сили народу", „Чи можна ще вірити в Бога?", „Чи так тяжко вірити в Бога?", „Чому я став ворогом пиятства?" і т. д. — паст. В. Боровський,** що недавно приїхав із скитальщини та був проповідником Української Євангельсько-Реформованої Церкви в Західній Україні.

В неділю, 25. квітня, в год. 10:30 ввечір, розкаже паст. Лев Бучак з дружиною з Гамілтону, Канада, як їх Бог врятував із большевицької неволі в 1946 р. та про їхні переживання там.

Управа Українського Євангельського Обєднання в Північній Америці.

УВАГА! ЧЕСТЕР, ПА., І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

В НЕДІЛЮ, 18. КВІТНЯ (APRIL 18, 1948)

в 7-мій год ввечір точно.

:—:—: відбудеться :—:—:

В УКР. АМЕР. НАР. ДОМІ, ріг ул.: 4. і Вард, ЧЕСТЕР, ПА.

СВЯТО-КОНЦЕРТ ДУХОВИХ ВЕЛИТНІВ

УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ВІДРОДЖЕННЯ

Хори: Міш. ім. Лисенка; муж. Гайдамаки; жін. С.У.А. і Сестрицтва.

Реферати: добр. Ів. Кулиняк, недавно прибувший зі скитальщини; **пані Марія Івахів,** члениця С.У.А.

УВАГА! — КЛІВЛЕНД, О., І ОКОЛИЦЯ!

В ДЕВЯТУ РІЧНИЦЮ ПРОГОЛОШЕННЯ САМОСТІЙНОСТИ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ

:—:—: влаштовує :—:—:

ПОЛІТИЧНИЙ ДОКЛАД

В НЕДІЛЮ, 18. КВІТНЯ (APRIL 18, 1948)

В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ, 2253 W. 14th ST.

Початок у годині 3. пополудні. **Вступ вільний.**

Промовляти будуть позамісцеві і місцеві бесідники. Головну промову виголосить **д-р Н. Сидор,** який недавно прибув із скитальщини, на тему: **Визвольна боротьба Українського Народу.**

Цею дорогою звертаємось до українців у Клівленд з проханням о численну участь.

Комітет.

УВАГА! ФИЛАДЕЛФІЯ Й ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

„Молитва за Америку й за Україну"

MISS AMERICA

Ева Сорока

ATTENTION!

VASIL AVRAMENKO

Ukrainian Ballet Master and Film Producer Presents

Prayer for America and Ukraine

with assistanre of Ukrainian Chorus and Dancers

Saturday, April 17. - 8 P. M.
Sunday, April 18. - 7 P. M.

At UKRAINIAN HALL

817 North Franklin Street, Philadelphia, Pa.

Part Proceeds for Ukrainian Refugees

Крім цієї вистави **Танково-Концертовий** відділ, в якому візьмуть участь танцюристи, співаки, музиканти, діти-сироти, скитальці і **Козацький Хор** під проводом д-ра Степана Савчука. Рівнож виступлять брати і сестри **М. І. І. Н.** Желехівські з Бостон і Провіденс.

MISS UKRAINE

Марія Постернак

Всі, як один (одна) йдіть лавою на ці вистави самі, кличте знайомих і передайте другим; вшануйте їх своєю присутністю. Нехай ці вечері дадуть Вам більше сили і віри для дальшої боротьби з найстрашнішим катом-діяволом, що хоче поневолити світ і Америку та втопити у новій невинній крові, як цей кат зробив з Україною та другими державами і народами.

